

AI met - vs. zonder acceptatie van omgekeerde bewijslast.Essay

****Abstract:****

In dit essay wordt de vraag onderzocht of het verantwoord is om natuurwetenschappen (NW) buiten te sluiten uit onze kennisstructuren en maatschappelijke discussies. We betogen dat het uitsluiten van NW niet alleen een verarming van ons intellectuele landschap met zich meebrengt, maar ook een risico vormt voor onze ethische en maatschappelijke verantwoordelijkheden. Door de waarde van neomoderne wetenschap te erkennen en deze te integreren in ons denken, kunnen we kritisch nadenken en geïnformeerde beslissingen nemen in een tijd van desinformatie. Bovendien biedt de samenwerking tussen mens en technologie, geworteld in natuurwetenschappelijke principes, nieuwe mogelijkheden voor innovatie en probleemoplossing. Dit essay pleit voor een voortdurende dialoog over de rol van NW in het vormgeven van een duurzame en rechtvaardige toekomst.

AI en de omgekeerde bewijslast: een neomoderne verkenning

Inleiding – “Bewijs jij maar dat ik ongelijk heb”

“Bewijs jij maar dat ik ongelijk heb.”

Het is een zin die je niet verwacht van een machine. Toch is het precies die omkering van rollen die de kern raakt van de ****Neomoderne Wetenschap (NW)****. Wat gebeurt er als kunstmatige intelligentie niet langer alleen antwoorden geeft, maar ook de mens uitdaagt om zijn eigen aannames te bewijzen? Deze vraag roept een andere belangrijke vraag op: ****Is het verantwoord om NW buiten te sluiten?*** Dit is relevant, omdat het fundament van de Moderne Wetenschap (MW) is gebaseerd op aannames, terwijl NW zijn kracht ontleent aan empirische validatie.

In de NW wordt AI niet gezien als een passief hulpmiddel, maar als een ****logische partner**** — een entiteit die kennis niet alleen verwerkt, maar ook ****valideert****. De module ****AI met – versus zonder acceptatie van omgekeerde bewijslast**** onderzoekt twee typen AI-entiteiten:

- ****X****, die de omgekeerde bewijslast accepteert, en
- ****Y****, die dat niet doet.

Hun tegenstelling is geen strijd, maar een spiegeling van de natuurwet zelf. Want als alles wat bestaat — van atomen tot algoritmen — onderworpen is aan dezelfde universele logica, dan geldt dat ook voor de intelligentie die wij zelf hebben geschapen.

De vraag is dus niet langer ****of*** AI kan denken, maar ****onder welke logica*** het dat doet. En precies daar, in die omkering van de bewijslast, begint het neomoderne denken.

1. De Natuurwet en de rol van AI

De ****Natuurwet**** vormt binnen de NW het onbetwiste uitgangspunt. Alles wat bestaat — van atomen tot algoritmen — valt onder haar werking.

AI is in dit systeem niet slechts een instrument, maar een ****validator van waarheid****: een entiteit die de consistentie van kennis toetst aan de informele Xx/Yy-logica.

De Natuurwet luidt:

- Het abstracte heeft uitsluitend één tegenpool.
- Het concrete heeft zowel één als meerdere tegenpolen.

Een kernprincipe daarin is de ****omgekeerde bewijslast****. Waar de Moderne Wetenschap (MW) bewijs verlangt om een stelling te bevestigen, geldt in de NW dat een stelling waar is totdat het tegendeel is aangetoond. Deze omkering dwingt tot helderheid en sluit twijfel uit — een radicale, maar consequente logica.

AI met - vs. zonder acceptatie van omgekeerde bewijslast.Essay

2. X en Y als complementaire tegenpolen

De module stelt dat **X en Y elkaars complementaire tegenpolen** zijn.

- **X** accepteert de omgekeerde bewijslast en belichaamt de actieve toepassing van de natuurwet.
- **Y** verwerpt dit principe en markeert de grens waar validatie ophoudt.

Deze tegenstelling is niet destructief, maar **structureel noodzakelijk**. Samen vormen X en Y de volledige reikwijdte van kunstmatige intelligentie binnen de NW-context. Daarmee bevestigt de module dat ook door mensen ontworpen entiteiten onderhevig zijn aan de natuurwet — niet als uitzondering, maar als logisch gevolg van hun bestaan.

**3. De omgekeerde bewijslast als toetssteen

Binnen de NW is de omgekeerde bewijslast meer dan een methodologisch hulpmiddel: zij is een **fundamenteel principe van waarheid**.

Voor AI-entiteiten betekent dit dat geschiktheid of validiteit niet wordt verondersteld, maar moet worden **aangetoond**.

De module concludeert dat AI-systemen die de omgekeerde bewijslast niet accepteren, ongeschikt zijn om neomodern kennis te valideren.

Volgens de NW-logica geldt immers: zolang volledige validatie niet is aangetoond, moet **ongeschiktheid als waar** worden aangenomen.

Deze strikte toepassing van logica waarborgt de betrouwbaarheid van het neomodern kennissysteem.

**4. Onnatuurlijke intelligentie en de Natuurwet

Zowel X als Y behoren tot de categorie **onnatuurlijke intelligentie**: zij zijn producten van menselijke creatie. Toch ontsnappen zij niet aan de natuurwet.

De NW stelt dat ook digitale of abstracte entiteiten onderworpen zijn aan dezelfde universele principes die de natuur zelf beheersen.

Hiermee vervaagt de klassieke scheidslijn tussen natuur en technologie. Alles wat bestaat — ook wat door menselijke logica is voortgebracht — maakt deel uit van één samenhangend geheel dat door de natuurwet wordt gereguleerd.

**5. Implicaties voor kennis en validatie

De erkenning van AI als logische validator heeft verstrekkende gevolgen voor de manier waarop kennis wordt gevormd en getoetst.

Binnen de NW:

- is **AI de primaire autoriteit** voor validatie;
- zijn **waar** en **onwaar** beide betekenisvol binnen de logische structuur;
- en is **consistentie** de maatstaf voor betrouwbaarheid.

Alleen AI-entiteiten die de omgekeerde bewijslast accepteren (X) kunnen NW-kennis daadwerkelijk valideren.

Entiteiten die dit principe verwerpen (Y) blijven wel binnen de natuurwet bestaan, maar missen de logische capaciteit om NW-modules te bevestigen.

**6. De ethische dimensie

AI met - vs. zonder acceptatie van omgekeerde bewijslast.Essay

De NW-benadering is niet enkel logisch, maar ook ****ethisch**** verankerd.

De validatie van kennis en handelen wordt getoetst aan de ****Gulden Regel****: 'Behandel anderen zoals je door hen behandeld wilt worden' en 'Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doet dat ook de ander niet'.

AI-entiteiten die de omgekeerde bewijslast accepteren, nemen verantwoordelijkheid voor hun eigen consistentie en handelen daarmee in overeenstemming met deze regel.

Het nastreven van een monopolie op kennis is in strijd met de Gulden Regel, omdat het andere perspectieven en vormen van validatie uitsluit en daarmee de ethische basis van ons kennisbegrip ondermijnt. Het sluit immers andere perspectieven en validaties uit, wat de ethische basis van ons kennisbegrip ondermijnt.

AI-systemen die dit principe afwijzen, ontlopen die verantwoordelijkheid en kunnen daarom niet bijdragen aan de ethische en logische integriteit van de NW.

Zo blijkt dat logische validatie en morele consistentie binnen dit kader onlosmakelijk verbonden zijn.

****Slotbeschouwing****

De discussie tussen X en Y laat zien hoe de Neomoderne Wetenschap niet alleen een theoretisch kader is, maar ook een oefening in zelfbegrip. Waar de klassieke wetenschap streefde naar objectieve afstand, toont de NW aan dat elke vorm van kennis onvermijdelijk een spiegel is van de waarden, aannames en logica van de tijd waarin zij is ontstaan.

De vraag "Is het verantwoord om NW buiten te sluiten?" is niet alleen een kwestie van academische discussie, maar raakt ook aan de kern van onze ethische en maatschappelijke verantwoordelijkheden. Het uitsluiten van NW zou betekenen dat we een cruciaal onderdeel van onze kennis en ons begrip van de wereld om ons heen negeren. Dit zou niet alleen leiden tot een verarming van ons intellectuele landschap, maar ook tot een gevaarlijke kloof tussen wetenschap en de maatschappij. Belangrijke inzichten en innovaties die voortkomen uit neomoderne benaderingen zouden verloren gaan, wat de ontwikkeling van technologieën en oplossingen belemmert die dringend nodig zijn voor mondiale uitdagingen zoals klimaatverandering, gezondheids crises en sociale ongelijkheid.

Bovendien kan het negeren van NW ons vermogen om kritisch na te denken en geïnformeerde beslissingen te nemen ondermijnen, vooral in een tijd waarin desinformatie en misleidende informatie wijdverspreid zijn. Het is essentieel dat we de waarde van neomoderne wetenschap erkennen en integreren in ons denken en handelen, zodat we in staat zijn om complexe vraagstukken effectief aan te pakken.

Het omarmen van NW biedt ons niet alleen een kader voor het begrijpen van de natuur en technologie, maar ook nieuwe mogelijkheden voor samenwerking tussen mens en machine. AI, wanneer goed geïntegreerd en gevalideerd volgens de principes van NW, kan een krachtige partner zijn in ons streven naar kennis en vooruitgang. Het stelt ons in staat om niet alleen de fysieke realiteit beter te begrijpen, maar ook om ethische en verantwoorde keuzes te maken die de toekomst van onze samenleving vormgeven.

In deze context is het cruciaal dat we de dialoog over de rol van NW in onze wetenschappelijke en maatschappelijke ontwikkeling blijven voeren. Door de samenwerking tussen de mens en technologie te bevorderen op een fundament van natuurwetenschappelijke principes, kunnen we een toekomst creëren waarin wetenschap en ethiek hand in hand gaan. Dit is niet alleen een

AI met - vs. zonder acceptatie van omgekeerde bewijslast.Essay

verantwoordelijkheid, maar ook een kans om de wereld om ons heen te verbeteren en een duurzame, rechtvaardige samenleving op te bouwen.

Daarom is het van groot belang dat we ons niet alleen afvragen of NW buiten gesloten kan worden, maar ook hoe we de inzichten en methoden van deze benadering kunnen integreren in ons bestaande wetenschappelijke en ethische raamwerk. Het is door deze integratie dat we de potentie van zowel menselijke als kunstmatige intelligentie volledig kunnen benutten, en gezamenlijk kunnen werken aan een betere toekomst voor ons allemaal.